MIELIPIDE

Suomalainen sellukuitu on ekologinen vaihtoehto plantaasipeltojen nopeakasvuiselle kuitupuulle. **MARKKU LAUKKANEN**

LUKIJALTA

Tarkastusten tarkastus

Tuleeko laajarunkoisten rakennusten tarkastus pakolliseksi myös lähivuosina tehdyille miljoonainvestoinneille?

Ammattilaiset ovat suunnitelleet ja rakentaneet rakennukset ja lisäksi kuntien rakennustarkastajat tarkastaneet.

Tässä tehdään tuhansien arvoinen järjetön lisäkustannus tiloille jotka ovat jo valmiiksi ahdingossa!

Kuka nykysysteemissä on turha, jos tarkastajalle vaaditaan jo uusi tarkastaja? Irtisanotaanko kuntien rakennustarkastajat tämän uudistuksen jälkeen? Eikö suuria investointeja tehneitä tulevaisuuden tiloja puolusta enää kukaan?

MTK kannattaa vain kaikkia suurtiloille uhkia mukanaan tuovia hölmöyksiä, TTIP mukaan lukien, vaikka isoimmilta tiloilta tulee suurimmat jäsenmaksut!

Ovatko kaupunkilaiset metsänomistajat vieneet liikaa MTK:n huomiota, ettei nähdä enää maata metsältä?

Pian entinen suurtilallinen

Töitä aktivistille

Oikea eläinaktivisti olisi hän, joka asentaisi kameran meidän lampolaan ja seuraisi sen kuvaa yötä päivää nyt karitsointiaikaan. **Antaisin luvan**

S-ryhmä tärkeä

S-ryhmä auttaa isona kotimaisten ruokien myyjänä suomalaista maataloustuotantoa. Esim. kotimaisten juustojen määrä rajusti lisääntynyt. **EN**

Kestävä valinta

Minulla on omat kauppakassit ruokaostoksilla mukana. Laskin juuri, että olen säästänyt lähes 2000e 35 vuoden aikana ja samalla luontoa.

Luomumummu

RKP:n Haglundille

Päätetään itse, mitä kieltä Itä-Suomen kouluissa opetetaan. Ei tarvitse lännen mielipiteitä miettiä. ihmeellinen kommentti (MT 25.3.). **Ei nimimerkkiä**

Luomua valvotaan

Nyt on huijattua huijattu jos ei sen verran tiedä, että luomumaidon laatua valvotaan aivan samalla lailla kuin tavanomaistakin. **Luomulikka**

Säästöt

Miksei mikään puolue myönnä, ettei meillä ole varaa pitää valtiolla ja kunnissa niin paljon työntekijöitä? **t. keke**

Koskinen ja Orpo

Kokoomuslaiset maatalousministerit hoitaneet tehtävänsä kuluvalla kaudellakin ansiokkaasti . Eipä ole tullut välikysymyksiä.

hr

Tukikeskustelua

Tuomas Huotari, sitten kun pientilat on lopetettu, niin loppuu suomalaisen ruuan osto. Ostan mieluummin halpaa ulkomaalaista kun annan rahat öykkäreille. **Ei nimimerkkiä**

Kuhmon mies ”muisti” mainita pelkät pinta-alatuet.

Pienviljelijä

Maataloustuesta pitää erottaa hallinnon osa ja alue- ja asumistuki, että tiedetään todellinen maatalouden osuus.

Ei nimimerkkiä

Alle kolmen tonnin/ha viljasadolta tuet pois! Näennäisviljely pilaa maisemat ja tuhlaa veronmaksajien rahat?

T. Joku tolkku

Ruokakasvatus osaksi opetussuunnitelmia

Päiväkotiruokailu ja ruoan laatu mietityttivät vanhempia (HS 9.3.2015). Lapset suhtautuvat suoraviivaisemmin. Maha täynnä jaksaa leikkiä – ja oppia uutta.

Ruokailu on myös koulussa tärkeä kasvatustilanne. Ruokakasvatus on silti muutakin.

Vuodenvaihteessa julkaistiin uudet esi- ja perusopetuksen opetussuunnitelman perusteet.

Ruokakasvatus on kirjattu niihin huomattavasti aiempaa suurempana kokonaisuutena.

Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että kun koulut alkavat elokuussa 2016 siirtyä uusiin opetussuunnitelmiin, ruokakasvatuksen pitäisi näkyä sekä oppitunneilla että koulun toimintakulttuurissa. Ruokaa voidaan tarkastella ainakin terveydellisestä, taloudellisesta, ekologisesta, eettisestä, kulttuurisesta ja sosiaalisesta näkökulmasta.

MARKKU VUORIKARI

”Ruokakasvatus on kirjattu uuteen opetussuunnitelmaan huomattavasti aiempaa suurempana kokonaisuutena”, Marjaana Manninen ja Anna-Leena Miettinen kirjoittavat.

Matematiikan tunnilla voidaan laskea ruuan reittiä ja historian tunnilla perehtyä menneiden vuosisatojen arkeen.

Koulussa voidaan vaikkapa sadonkorjuuaiheisen teemaviikon puitteissa pohtia yrittäjyyttä, ilmastoa ja ruokahävikkiä. Teemaviikon huipentaa yhteinen juhla-ateria.

Paikallinen opetussuunnitelmatyö on käynnissä. On tämän työn tekijöiden vastuulla määritellä, miten ruokakasvatus opetussuunnitelmiin kirjataan.

Prosessin toimijat ratkaisevat, mitä lähitulevaisuuden koululaiset ruoasta ja ruoan kautta oppivat. Tässä on rehtoreille, opettajille, huoltajille ja muille paikalliseen opetussuunnitelmatyöhön osallistuville – myös oppilaille – mainio paikka osoittaa arvostusta ruoan monille merkityksille.

Ruokakasvatus on kaikkien asia.

Marjaana Manninen
opetusneuvos
Kotitalous, kuluttajakasvatus, kestävä kehitys ja kouluruokailu
Opetushallitus
Anna-Leena Miettinen
yksikön päällikkö
Ruokaosasto
Maa- ja metsätalousministeriö

Järjestöt ja eduskunta yhdessä työllistämään

Kansainvälisessä kilpailukyvyssä Suomi on EU-alueen heikoin.

Kansalaisten kokonaisverotus johtaa suomalaisten tuotteiden korkeaan hinnoitteluun ja kalliisiin valmistuskustannuksiin.

Suomi on hinnoitellut itsensä ulos kansainvälisiltä markkinoilta.

Vientituotteemme ovat liian kalliita kansainvälisessä hintavertailussa.

Etujärjestöt puolestaan ovat sopineet maltillisesta palkankorotuksesta 0,4 prosenttia. Nyt Suomen hallituksen ja eduskunnan on tultava voimallisemmin mukaan taloustalkoisiin maamme työttömien työllistämiseksi ja uusien työvaltaisten innovaatioyritysten käynnistämiseksi.

Suomen valtion on alennettava kansalaisten kokonaisverotusta ostovoiman, teollisuuden tarvitseman kulutuskysynnän ja työpaikkojen lisäämiseksi. Valtiovallan tulee rohkeammin alkurahoittaa yrityksiä ja laajentaa rahoitusvaihtoehtoja.

Virkamiehet tulee jalkauttaa yrityksiin siten, että rahoitushakemukset tulevat täytettyä virkamiesten avustuksella. He osaavat parhaiten valita hakemukset ja tuntevat niiden sisällöt.

Yhteistyön tavoitteena tulee olla hankkeen ja työpaikkojen käynnistyminen mahdollisimman joustavasti. Tarkoituksena on lopettaa irtisanomisiin johtavat yt-neuvottelut, leikkaukset julkiselta ja yksityissektorilta.

Samalla virkamiesten vastuu yhteiskunnan toimivuudesta kasvaa. Vastuun kasvaessa heidän palkkauksensa tulee vastata työn tuloksia, jotka voidaan konkreettisesti mitata uusina syntyneinä työpaikkoina.

Markku Vihanto
kansanedustajaehdokas (kd)
Sotkamo

Koulussa ei opeteta elämäntaitoja

Uudessa opetussuunnitelmassa paljon positiivista huomiota on saanut se, että vastaisuudessa lapsille aletaan opettaa tietoteknisiä taitoja, kuten koodausta. Itse 8-luokkalaisena tunnen, että yhtä tärkeää olisi opettaa nuorille taitoja, joita tarvitaan itsenäisessä elämässä.

Jokaiselle peruskoululaiselle pitäisi opettaa raha-asioista huolehtimista: esimerkiksi miten saada rahat riittämään ja mitä välttämättömiä elinkustannuksia jokainen joutuu maksamaan. Pikavipeistä ja lainoista olisi hyvä saada tietoa ennen kun ne yhtäkkiä ovatkin meidän ulottuvillamme.

Tulevaisuus tuntuisi turvallisemmalta, jos minulla olisi etukäteen mahdollisimman hyvät tiedot ja valmiudet.

Nora Pärssinen
Helsinki

ANTTI RAATIKAINEN

Nora Pärssisen mielestä jokaiselle peruskoululaiselle pitäisi opettaa raha-asioista huolehtimista.

Vertaistukea liitoskunnille

Kävin Kiikoisissa järjestetyssä tilaisuudessa, jossa pohdittiin miten kuntaliitoksesta Sastamalaan ollaan toivuttu ja miten liitossopimuksen lupaukset on täytetty.

Samojen asioiden kanssa painii tällä hetkellä kymmeniä entisiä pikkukuntia. Monissa liitoskunnissa oma identiteetti on viety, kunnan nimi tai vaakuna on muuttunut, kadunnimiä vaihdettu ja jopa vanhoja postitoimipaikkojen nimiä harmonisoitu.

Koska rahaa pitää säästää, liitoskunnilla on alituinen huoli palveluiden säilymisestä.

Kyse on sen luokan kriisistä, että se näkyy usein eripurana ja kanavoituu jopa vihaksi uutta kuntaa tai emäkuntaa kohtaan.

Yleensä kriiseihin tarjotaan jälkihoitoa tai vertaistukea. Koska sama prosessi on käyty jo monissa liitoskunnissa läpi, ihmettelen miksei kukaan toimija ole ottanut asiakseen kerätä liitoskunnilta parhaita käytänteitä ja kerätä vertaistukiverkostoa uusille liitoskunnille ja -kuntalaisille.

Vertaistukitoiminnassa on tärkeätä korostaa, että mikään tietty toimintamalli ei ole se ainoa oikea, vaan ajatus on tarjota erilaisia ratkaisumalleja, joista kukin liitoskunta ja sen aktiivitoimijat voisivat rakentaa oman mallinsa – ovathan erilaiset kolmannen sektorin toimijat kuten yrittäjäjärjestöt ja kotiseutu- tai kyläyhdistykset tyypillisesti avainasemassa niissä kunnissa, joissa on parhaiten toivuttu kuntaliitoksista. Hyvän tukiverkoston tulisikin kattaa erilaisia ratkaisuja ja ulottua ympäri Suomen.

Tällainen verkosto voisi olla myös avainasemassa kansallisen lainsäädännön uudistamisessa siihen suuntaan, että koko maa voidaan pitää asuttuna.

Innovatiiviset ratkaisut törmäävät liian usein pykäliin. Mikäli lainsäädännössä on näiden etenemistä jarruttavia puutteita tai rajoituksia, muutoksia voisi ajaa leveämmillä hartioilla.

Tero Ahlqvist
eduskuntavaaliehdokas (ps.)
Pälkäne

Vihreästä kullasta uusia tuotteita ja työpaikkoja

Suomen mahdollisuudet ovat edelleen vahvasti vihreässä kullassamme, metsissä. Puunjalostus on biotalouden selkäranka ja keskeinen osa Suomen menestystarinaa myös tulevaisuudessa.

Tutkimus- ja kehitystyön tuloksena uusiutuvalle puumateriaalille kehitetään uusia käyttömuotoja. Niillä voidaan laventaa perinteisen metsäteollisuuden tuotevalikoimaa aivan uusilla alueilla.

Suomessa tehtävä kehitystyö sellukuidun parissa tuottaa huomisen tekstiilejä vaateteollisuuden tarpeisiin, uusia pakkausmateriaaleja korvaamaan nykyisiä muovipohjaisia tuotteita ja resurssitehokkaita, päästöttömiä rakentamisen tuotteita ja ratkaisuja rakentamisen tarpeisiin.

Suomalainen sellukuitu on ekologinen vaihtoehto plantaasipeltojen nopeakasvuiselle kuitupuulle ja todellinen vihreän talouden vaihtoehto öljypohjaisille tuotteille, joiden käyttöä tulisi ilmastomuutoksen torjunnassa vähentää.

Kun 1800-luvun loppupuolella luotiin pohjaa Suomen metsäteollisuudelle, meillä oli raaka-ainetta, työvoimaa ja koskien energiaa. Osaaminen, pääomat, teknologia, koneet ja laitteet tuotiin ulkomailta etupäässä saksankielisestä Euroopasta ja Englannista.

Nyt meillä on kaikki omasta takaa.

Meillä on maailman parhaiten hoidetut metsät, jotka tuottavat hyvälaatuista kuitua, meillä on energiaa, osaavaa koulutettua työvoimaa, kyky tehdä tutkimus- ja kehitystyötä, tarvittavaa teknologiaa, pääomia ja ennen muuta vahva tahtotila ja sitoutuminen tämän tulevaisuusvision tekemiseen todeksi.

Markku Laukkanen
kansanedustajaehdokas (kesk.)
Kouvola

Itämerta pitää auttaa

Itämeren hyvinvointiin on panostettava määrätietoisesti. Itämeri on tärkeä koko alueemme kehitykselle, viihtyvyydelle ja vetovoimaisuudelle. Ainakin kaksi konkreettista asiaa vaatii ripeää toimintaa.

Emme saa sallia jätteiden päästöä mereen.

Heinäkuussa 2011 IMO (International Maritime Organization) hyväksyi periaatteen, jonka mukaan laivojen ei tule päästää jätevesiään mereen. Sääntö astuu voimaan, kun kaikilla Itämeren rannikkovaltioilla on valmius ottaa jätevedet vastaan satamissaan.

Nyt on käynyt kuitenkin ilmi, etteivät kaikki maat ole valmiita rakentamaan tällaista tekniikkaa. On siis riski, ettei IMO:n asettama aikataulu pidä. Vaihtoehtoisena ratkaisuna on pohdittu, että IMO myöntää lisäaikaa näille valtioille.

Mielestäni säännöksen tulisi astua voimaan, mutta valtioille tulisi antaa aikaa valmistautua vaatimusten täyttämiseen. On parempi, että toivottuun lopputulokseen edetään askeleittain kuin että emme etenisi lainkaan.

> Tarvitaan jatkuvaa työtä, jotta Itämeren kuormitus vähenisi. Meistä jokainen voi kantaa tässä kortensa kekoon.«

Toinen ripeitä toimenpiteitä edellyttävä asia on Itämeren rehevöitymisen vähentäminen.

Tarvitaan jatkuvaa työtä, jotta Itämeren kuormitus vähenisi. Meistä jokainen voi kantaa tässä kortensa kekoon.

Voimme miettiä omia elämäntapojamme ja niiden vaikutuksia ympäristöön. Tarvitaan määrätietoista työtä myös cleantech-teollisuuden kehittämiseksi ja -menetelmien käyttöönottamiseksi.

Tarvitaan työtä luonnon monimuotoisuuden vaalimiseksi. Tämä toteutuu luonnonsuojelun ja vapaaehtoisten luonnonsuojeluohjelmien kautta.

Christel Liljeström
kansanedustajaehdokas (r.)
Sipoo

Klapit, pelletit ja hake ovat järkevää puun käyttöä

Metsät ovat tuoneet taloudellista hyvinvointia suomalaisille satoja vuosia. Metsien kasvu on jo yli sata miljoonaa kuutiometriä vuodessa ja suurin osa kasvusta hakataan metsäteollisuuden tarpeisiin tai energiaksi. Uudet biotuotetehtaat lisäisivät hakkuita kymmenellä miljoonalla kuutiolla.

Kolikon toinen puoli on se, että metsien kasvu tarkoittaa suurempaa ihmisen kädenjälkeä ja luonnontilaisuuden häviämistä.

Ilman ihmistä metsien nettokasvu olisi nolla ja puiden elinkaari olisi satoja vuosia nykyisen joidenkin kymmenien vuosien sijaan.

Kestävät hakkuumäärät eivät tarkoita ekologista kestävyyttä, vaan hakkuumääriä jotka eivät vaaranna tulevia hakkuita. Ympäristöjärjestö WWF kiinnitti ansiokkaasti huomiota lisääntyvien hakkuiden ongelmaan (MT 13.2.).

Yhdestä asiasta olen WWF:n kanssa eri mieltä.

WWF:n mukaan puu pitäisi käyttää mieluummin nestemäisten biopolttoaineiden tuotantoon kuin polttaa sellaisenaan.

Olen tehnyt elinkaarilaskelmia suomalaisen puun energiakäytölle. Puun jalostaminen esimerkiksi etanoliksi autojen tankkiin vähentää öljynkulutusta ja hiilidioksidipäästöjä. Samaan öljynkäytön ja hiilidioksidipäästöjen vähennykseen päästään kuitenkin puolta pienemmällä puumäärällä polttamalla puu klapeina, pelletteinä tai hakkeena öljylämmitteisissä taloissa – murto-osalla etanoliksi jalostamisen kustannuksista.

Kimmo Klemola
kansanedustajaehdokas (vihr.)
Lappeenranta

Maatalous ei kiinnosta

Vain kaksi puoluejohtajaa MTK:n tilaisuudessa, mikä häpeä. Ei puolueita maatalous juuri kiinnosta.

Eikä television vaalitenteissä enää vuosiin ole maataloudesta keskusteltu. Kai puolueissa ajatellaan, että kyllä se EU-asiat hoitaa. Ei hoida, kyllä suomalaisten on itse asiansa hoidettava.

Mutta hyvä tietää näin vaalien alla asiain tila, kuka välittää, kuka ei. Suomea vaivaa romahduksen henki lähes kaikessa, ikävä kyllä.

Risto Partanen
Kontiolahti

VIERASKOLUMNI

Yksinkertaisempaa maatalouspolitiikkaa etsimässä

”Mikään ei ole niin monimutkaista kuin yksinkertaistaminen.”

Vanha viisaus pitää edelleen paikkansa, mutta yrittänyttä ei laiteta. Poliittinen tahto arvioida uudelleen vuoden 2013 cap-uudistuksen jälkeen tehtyjä soveltamispäätöksiä vielä tämän vuoden aikana näyttää olevan olemassa.

Maatalouskomissaari Phil Hogan on ajanut yhteisen maatalouspolitiikan yksinkertaistamista kautensa alusta saakka tarmolla.

Hogan on painottanut monimutkaisten sääntöjen vaikutusta tahattomien virheiden määrään, hallinnon raskauteen sekä politiikan uskottavuuteen. Viljelijän pitää pystyä ymmärtämään noudattamansa säännöt ja niiden syyt. Nykyinen, bysanttinen järjestelmä ei tässä onnistu.

Yksinkertaistaminen kesken cap-kauden on haastavaa, sillä työkalut ovat rajatut. Suuret linjat pysyvät ennallaan vuoteen 2019 asti. Nyt puhutaan alemman tason säännöistä – tulkinnoista, ohjeista ja rajoituksista, sekä näiden samanlaisesta soveltamisesta ympäri Europpaa.

Komissaari kävi viime viikolla Suomessa kertomassa avoimesti tavoitteistaan ja kuuntelemassa huolia. Yksinkertaistaminen on korkealla myös ministeri Orpon tärkeysjärjestyksessä, ja Hoganin vierailu antoi hienon mahdollisuuden käydä läpi yhteisiä pyrkimyksiä sekä mahdollisia ongelmakohtia.

Tällä viikolla käsittelimme parlamentissa mietintöäni tukitarkastusten järkevyyden ja kustannustehokkuuden parantamisesta, joka antaa loistavan tilaisuuden pohtia viljelijän hallinnollisen taakan keventämistä osana yksinkertaistamisprosessia. Hogan oli myös tässä tapahtumassa valiokunnan kuultavana. Samassa tilaisuudessa eurooppalaisen viljelijän näkökantaa edusti erinomaisesti hyvinkääläinen Markus Eerola.

> Viljelijän pitää pystyä ymmärtämään noudattamansa säännöt ja niiden syyt. Nykyinen, bysanttinen järjestelmä ei tässä onnistu.«

Valmisteluvaiheessa on käynyt selväksi, että suomalaisten kantoja kuunnellaan. Se on kovan ja monitasoisen työn tulosta, ja ennen kaikkea merkki ansaitusta luottamuksesta. Erinomainen pohjatyö pitää kuitenkin saattaa vielä onnistuneesti maaliin. Uudet komissaarit kun ovat yrittäneet yksinkertaistamista ennenkin, vaihtelevin tuloksin.

Kaksikymmentä vuotta sitten Franz Fischler julisti sen olevan keskeisiä tavoitteita, kun pohdittiin maatalouspolitiikan tulevaisuuden suuntaa. Vajaa kymmenen vuotta sitten oli Mariann Fischer Boelin vuoro yrittää järkevöittää kokonaisuutta. Kumpikaan yritys ei ollut katastrofi, mutta eihän tämä yksinkertaisempaan suuntaan ole mennyt.

Hoganin suurin kiirastuli on vasta edessä. Vuoden 2017 cap-välitarkastelun yhteydessä on odotettavissa ensimmäiset konkreettiset muutokset yksinkertaistamisesityksen pohjalta. Se tarkoittaa esitysten julkaisemista tämän vuoden loppupuolella.

Vasta silloin voimme tarkastella, kuinka viljelijöiden sanoma on sisäistetty ja lupauksia on pystytty lunastamaan.

PETRI SARVAMAA on europarlamentaarikko (kok.).

petri.sarvamaa@europarl.europa.eu

VIIKON KYSYMYS

Miten etsit sopivan ehdokkaan eduskuntavaaleihin?

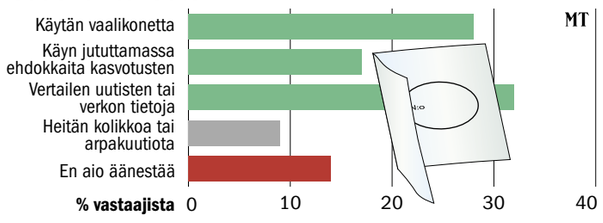

Tiedonhaku ratkaisee vaaliehdokkaan

Uutiset ja verkon tietolähteet ovat MT:n verkkolehden lukijoiden suosituin väline valita ehdokas eduskuntavaaleissa. Vaalikone näyttäisi sekin ohittaneen perinteiset tupaillat tai toritapahtumat.

Vastauksia viikon kysymykseen kertyi tosin niukahkosti, vajaat 500.

Jari Lantta kertoi Facebookissa löytäneensä jo Kaakkois-Suomen uudesta isommasta vaalipiiristä sopivan ehdokkaan: ”Eduskuntaan tarvitaan yrittäjyyden ja työnteon tuntevia edustajia. Edessä on vaativat ajat, politiikka ei riitä: tarvitaan tekijä asialle.”

Miten liha maistuu?

Maistuuko liha entiseen malliin? Vai oletko vähentänyt punaisen lihan osuutta sen jälkeen, kun siihen on kansallisissa ravitsemussuosituksissakin puututtu?

Tai ovatko puheet maailmalla kasvaneen lihantuotannon epäedullisista ilmastovaikutuksista saaneet sinut ärsyyntymään ja syöt lihaa entistä useammin?

Asiaa kartoitetaan verkkolehden uudessa viikon kysymyksessä. Kysymys tulee alkuviikolla jakoon myös Facebookiin, jossa sitä voi kommentoida.

KAIJALEENA RUNSTEN

Ehdokas, kirjoita tiiviisti

■ Eduskuntavaalit lähestyvät. Vaaleja koskevaa keskustelua käydään myös täällä lehden yleisönosastossa.

■ Maaseudun Tulevaisuus haluaa ennen vaaleja antaa mahdollisimman paljon tilaa ehdokkaiden näkemyksille. Jotta tämä olisi mahdollista, rajoitamme ehdokkaiden kirjoitusten pituuden pääsääntöisesti 1 500 merkkiin välilyönteineen.

■ Hyvä kirjoitus tällä palstalla on napakka kannanotto ajankohtaiseen ja lukijoille tärkeään asiaan. Usein se on myös puheenvuoro tässä lehdessä tai lukijakunnan keskuudessa käytävään keskusteluun.

■ Kaikkia tarjottuja tekstejä emme pysty julkaisemaan. Pyrimme kuitenkin antamaan näkyvyyttä erilaisille mielipiteille ja suosimaan monipuolista keskustelua.

Toimitus